

Kirke og migration

10 principper for kirkeligt engagement vedrørende asyl, indvandring og integration

**Tvær-
KULTURELT
CENTER**

Kirke og migration

10 principper for kirkeligt engagement
vedrørende asyl, indvandring og integration

Arbejdsgruppe:

Niels Nymann Eriksen, sognepræst i Apostelkirken og indvandrerpræst i Vesterbro Bykirke

Bent Dahl Jensen, freelancejournalist

Thyra Smidt, leder af Mødestedet Vesterbro

Birthe Munck-Fairwood, netværkskoordinator, Tværkulturelt Center

Grafisk tilrettelæggelse: Bent Dahl Jensen

Forsideillustration: © Sieger Köder: "Ihr habt mir zu essen gegeben" (Matt. kapitel 25)

Oplag: 800

Tryk: Trykkeriet Friheden

September 2010

ISBN: 978-87-988575-9-4

Udgivet af

Tværkulturelt Center

Ryesgade 68 C

2100 København Ø

www.tvaerkulturelt-center.dk

Indhold

Indledning	2
Kirke og migration - 10 principper	4
Princip 1: Migration - et bibelsk tema	5
Princip 2: Gæstfrihed	6
Princip 3: Værdighed	7
Princip 4: Rettigheder	8
Princip 5: Nationalitet og privilegier	9
Princip 6: Religion: Hvem er vores næste?	10
Princip 7: Familiens enhed	11
Princip 8: En tryk barndom	12
Princip 9: Ordenes magt	13
Princip 10: Globalt medansvar	14
Til refleksion	15
Hvem er vi?	17

Indledning

Migranter er mennesker, der har forladt deres hjemland - enten frivilligt som indvandrere eller ufrivilligt som flygtninge.

■ 10 principper for kirkeligt engagement vedrørende asyl, indvandring og integration

Dette dokument er blevet til i et samarbejde mellem enkeltpersoner fra kirker og kirkelige organisationer i Tværkulturelt Centers netværk, der i mange år har været engageret i mødet med asylansøgere, flygtninge og indvandrere. I vores arbejde har vi savnet en bredere, teologisk reflekteret drøftelse af de grundlæggende principper bag kirkens møde med migranter. Det er vores håb, at vores tanker vil vække til eftertanke og bidrage til en afklaring af det bibelske og teologiske mandat, vi som kirke handler på, når vi engagerer os i spørgsmål vedrørende asyl, indvandring og integration, og samtidig vise det kristne værdigrundlags aktualitet i en globaliseret verden.

Migration er ikke noget nyt fænomen. Op gennem historien har mennesket til stadighed været på vandring. Også i de bibelske beretninger er migration og eksil tilbagevendende temaer. Krige, undertrykkelse, voldelige konflikter, hungersnød, naturkatastrofer og håbet om en bedre fremtid har til alle tider fået mennesker til at bryde op og søge mod det ukendte. Men med globaliseringen, den voksende kløft mellem rig og fattig og de begyndende klimaændringer er antallet af migranter vokset eksplosivt de seneste årtier. I dag anslås det, at omkring 200 millioner mennesker opholder sig uden for det land, hvor de er født. Det er dobbelt så mange som for 25 år siden. I Danmark har omkring 10 procent af befolkningen i dag rødder i et andet land. I 1994 var det under fem procent.

Den ændrede befolkningssammensætning afspejles også i kirkerne og de kirkelige organisationer. I de fleste menigheder er der i dag mennesker, der er kommet hertil som flygtninge, arbejdskraftindvandrere, asylansøgere eller gennem familiesammenføring. De kirkelige organisationers tilbud benyttes ikke kun af etniske danskere, men i stigende grad også af migranter. Når vi udtaler os om migrationsspørgsmål, taler vi derfor om forhold,

der vedrører vores egne medlemmer, brugere og besøgende, og vores refleksioner tager afsæt i mødet med disse menneskers oplevelser og livshistorier.

Som medlemmer af kirker og kirkelige organisationer, der arbejder med migranter, er det vores opgave at handle på en måde, der er i overensstemmelse med vores kristne trosgrundlag. Men når vi skal godtgøre vores teologiske og kirkelige mandat til at handle, er det ikke tilstrækkeligt med almene referencer til næstekærlighed eller til enkeltpersoners livshistorier. Det fordrer teologisk eftertanke, som vi håber, at de følgende sider vil stimulere.

Også i andre europæiske lande har kirkelige netværk formuleret principper for kirkernes møde med flygtninge, indvandrere og asylansøgere. Vi har særligt hentet inspiration fra England¹ og Sverige².

På de følgende sider opstilles 10 principper, der kort perspektiveres teologisk og aktuelt.

¹ *Migration Principles. Statement for Churches Working on Migration Issues*, Paul Weller (ed.), Churches Together in Britain and Ireland and Churches' Commission for Racial Justice, 2007, og *Asylum Principles. Statement for Churches Working on Asylum Issues*, David Deeks (ed.), Churches Commission for Racial Justice & Churches Together in Britain and Ireland, 2006

² *This is what we want. The churches and migration issues*, Christian Council of Sweden, 2007

10 principper om kirke og migration

- 1 Migranter har ofte bidraget positivt til modtagerlandets kultur, historie, samfunds- og kirkeliv.
- 2 Gæstfrihed mod fremmede er en bibelsk værdi.
- 3 Migranter har ret til et liv i værdighed uanset opholdsstatus.
- 4 Menneskerettigheder gælder alle mennesker.
- 5 Rettigheder og privilegier, der er knyttet til nationalitet og statsborgerskab, har ikke absolut værdi, men er goder betroet os af Gud.
- 6 Kirkens ansvar for at hjælpe trosfæller må ikke stå i vejen for ansvaret for at hjælpe alle mennesker med behov for hjælp.
- 7 Det er i samfundets interesse, at migranter kan leve sammen med deres nærmeste familie, og at splittede familier genforenes.
- 8 Alle børn har ret til en barndom i tryghed og værdighed uanset forældrenes opholdsstatus.
- 9 Ord kan skabe hvad de nævner. Derfor skal vi være bevidste om, hvordan vi omtaler migranter, og undgå nedsættende, misvisende og generaliserende sprogbrug.
- 10 Et lands ansvar for egne statsborgere må ikke stå i vejen for det globale medansvar for at migranter til enhver tid behandles værdigt og respektfuldt.

1 Migration - et bibelsk tema

■ Migranter har ofte bidraget positivt til modtagerlandets kultur, historie, samfunds- og kirkeliv.

En kulturs dynamik afhænger af dens evne til at lade sig påvirke af mennesker fra andre kulturer. Mennesker har til alle tider bevæget sig over landegrænser, og i de bibelske beretninger såvel som i verdenshistorien og kirkens egen erfaring er der mange eksempler på, at migranter har bidraget positivt i det nye land med deres livs- og troserfaring, medbragte færdigheder og personlige egenskaber som mod, initiativ og udholdenhed. De gammeltestamentlige beretninger om eksempelvis Josef og Daniel handler om, hvordan åbenhed over for fremmede har styrket nationer og kulturer. Den barmhjertige samaritaner er fortællingen om den fremmede, der på jødisk jord udfører en barmhjertighedshandling mod en jøde, og af kirkens tidligste historie fremgår det, at mennesker på flugt ofte har været med til at sprede det kristne evangelium.

For migranternes hjemlande kan migration også være en gevinst. Set i globalt perspektiv er migranter med til at støtte udviklingen i fattige lande ved at sende penge hjem. Det anslås, at migranternes samlede bidrag til hjemlandenes økonomi udgør dobbelt så stort et beløb som de vestlige landes samlede udviklingshjælp.

DERFOR MENER VI:

- Etnisk og kulturel mangfoldighed er en ressource for et samfund.
- Både som land og som kirke skal vi spørge efter, hvad migranter kan, og skabe rum for, at de kan bruge deres erfaring og ressourcer hos os, hvad enten deres ophold er midlertidigt eller permanent.

Danske udvandrere:

**Mellem 1820 og 1930
udvandrede mindst
380.000 danskere
til Amerika.**

Danskere på flugt:

**Under Anden
Verdenskrig
flygtede omkring
7.000 danske jøder
til Sverige.**

2 Gæstfrihed

**"Jeg var fremmed,
og I tog imod mig."**

Matt. 25,35

**"Glem ikke gæst-
friheden, for ved
at være gæstfrie
har nogle uden selv
at vide det haft engle
som gæster."**

Hebræerbrevet 13,2

■ Gæstfrihed mod fremmede er en bibelsk værdi.

At byde en fremmed velkommen i fællesskabet er en handling, som i den kristne tro indebærer et løfte om velsignelse. Jesus identificerer sig med samfundets sårbare og udsatte grupper og møder os i den fremmede. En fremmed kan være Guds budbringer og kan gøre det muligt for os at se Guds vilje i nye situationer. Op gennem historien er der talrige eksempler på, at kirker og kristne forsamlinger, der har engageret sig i flygtninge- og indvandrerspørgsmål og vist gæstfrihed mod fremmede, derigennem selv er blevet beriget.

DERFOR MENER VI:

- om kirkens ansvar og praksis

- Etnisk og kulturel mangfoldighed er Guds gave til en menighed.
- Kirkens diakonale ansvar omfatter også migranter uanset religion og opholdsstatus.
- Migranter og deres behov bør tænkes med i kirkens liv og guds-tjenestetilbud.
- Samarbejde med migrantmenigheder kan berige det etablerede kirkeliv.

3 Værdighed

■ Migranter har ret til et liv i værdighed uanset opholdsstatus.

Alle mennesker er skabt i Guds billede og har en iboende værdi, der ikke afhænger af integrationspotentiale eller evne til at bidrage til samfundsøkonomien. I den kristne tro er det enkelte menneskes værdighed og integritet ukrænkelig.

DERFOR MENER VI:

- om aktuel lovgivning i forhold til asyl, indvandring og integration

- Asylansøgere må ikke sendes tilbage til lande, hvor de risikerer at blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling, herunder til et "første asylland", hvis landet ikke har et fungerende asylsystem, hvor ansøgere har mulighed for at få prøvet deres sag.
- Udvælgelse af kvoteflygtninge, der tilbydes en fremtid i Danmark, bør ske med udgangspunkt i den enkeltes behov snarere end uddannelse og evne til at bidrage til det danske samfund.
- Asylansøgere bør i videst muligt omfang have adgang til arbejde og uddannelse. Det gælder også afviste asylansøgere, der ikke umiddelbart kan hjemsendes.

- om kirkens ansvar og praksis

- Kristne er kaldet til at være salt i verden og protestere, hvis migranter udsættes for behandling, der åbenlyst strider mod respekten for det enkelte menneskes værdighed og integritet.

***"Gud skabte mennesket
i sit billede,
i Guds billede
skabte han dem."***

1. Mosebog 1,27

***"Alle mennesker
er født frie og lige
i værdighed
og rettigheder."***

*Artikel 1 i FN's Verdenserklæring om
Menneskerettighederne*

4 Rettigheder

*"Den fremmede,
der bor som gæst
hos jer, skal være som
en af landets egne,
og du skal elske ham
som dig selv."*

3. Mosebog 19,34

■ Menneskerettigheder gælder alle mennesker.

Alle mennesker er skabt ligeværdige med retten til at håbe på en bedre fremtid. I den kristne tro er grundlæggende menneskerettigheder ikke knyttet sammen med opholdsstatus, hudfarve, etnisk herkomst eller religion.

DERFOR MENER VI:

- om *aktuel lovgivning i forhold til asyl, indvandring og integration*
 - En migrant har ret til at handle ud fra håbet om et bedre liv for sig selv og sine børn og bør ikke af den grund mistænkeliggøres eller kriminaliseres.
 - I overensstemmelse med FN's Flygtningekonvention har alle mennesker ret til at søge og opnå beskyttelse mod forfølgelse.
 - Asylansøgere bør ikke kriminaliseres eller fængsles alene på grund af overtrædelse af et lands indrejselovgivning.
 - Danmark bør i udgangspunktet følge FN's anbefalinger med hensyn til at sikre flygtninge beskyttelse og afstå fra at udsende afviste asylansøgere mod FN's henstillinger.
 - I overensstemmelse med internationale konventioner har alle mennesker ret til at praktisere en religion og til at skifte religion. Denne ret bør også gælde asylansøgere. Derfor bør der i asylsager tages hensyn til, om en ansøger risikerer forfølgelse i hjemlandet på grund af konvertering. Ingen bør tilbagesendes til hjemlandet med pålæg om at holde sin religiøse overbevisning skjult.
- om *kirkens ansvar og praksis*
 - Kirken har medansvar for at skabe opmærksomhed om migranternes rettigheder.
 - I tilfælde hvor vi som kristne vælger at handle i civil ulydighed for at følge vores samvittighed, må vi være villige til at tage de retlige konsekvenser.
 - Selv om retten til at konvertere gælder alle mennesker, bør asylansøgere i udgangspunktet kun døbes efter længerevarende dåbsundervisning og kirkeligt engagement.

5 Nationalitet og privilegier

■ **Rettigheder og privilegier, der er knyttet til nationalitet og statsborgerskab, har ikke absolut værdi, men er goder betroet os af Gud.**

Som kristne anerkender vi de forpligtelser, der knytter sig til nationalitet og statsborgerskab, men samtidig fastholder vi, at for kristne er livet her på jorden en pilgrimsrejse. Vores sande borgerskab er i himlen. Rettigheder og privilegier knyttet til nationalitet og statsborgerskab er goder betroet os af Gud, for at vi skal forvalte dem til fælles bedste. Alt hvad vi ejer, herunder materiel velfærd, er givet os af Gud - ikke kun for at tilfredsstille vores egne behov, men også for at vi kan hjælpe andre.

DERFOR MENER VI:

- om aktuel lovgivning i forhold til asyl, indvandring og integration

- Alle migranter bør sikres adgang til basale sundhedsydelser uanset opholdsstatus.
- Det bør overvejes, om migranter, der opholder sig legalt i Danmark, ikke i udgangspunktet burde have ret til samme sociale ydelser som landets egne borgere.

- om kirkens ansvar og praksis

- Med sin privilegerede status har folkekirken som national flertalskirke et særligt ansvar for at give kristne med anden etnisk baggrund, herunder migrantmenigheder, gunstige vilkår for udøvelse af deres tro.

"Vort borgerskab er i himlene."

Fil. 3,20

"Det er jo dig, alting kommer fra, og hvad vi har givet dig, kommer fra din hånd. ... Alt er dit."

1. Krøn. 29,14.16

- fra Davids bøn til Gud ved templets indvielse

6 Religion: Hvem er vores næste?

**"Salige er de
barmhjertige."**

Matt. 5,7

**"Så lad os da gøre
godt mod alle,
... især mod vores
trofæller."**

Gal. 6,10

■ **Kirkens ansvar for at hjælpe trofæller må ikke stå i vejen for ansvaret for at hjælpe alle mennesker med behov for hjælp.**

Den kristne kirke er et verdensomspændende trofællesskab, der består af mennesker fra alle lande, samfund og kulturer. Vi anerkender kirkens særlige ansvar over for migranter, der er trofæller, men derudover har kristne ansvar for at hjælpe alle mennesker i nød. Ansvar over for kristne migranter må ikke medføre negligering af behov hos mennesker med en anden eller ingen religion. Kristen barmhjertighed kender ingen grænser.

DERFOR MENER VI:

- om *aktuel lovgivning i forhold til asyl, indvandring og integration*

- Religion må ikke give anledning til negativ forskelsbehandling af migranter.

- om *kirkens ansvar og praksis*

- Det er naturligt, at kirken giver kristne migranter særlig opmærksomhed, men når mennesker kommer til kirken og søger hjælp, skal de tages alvorligt uafhængigt af religiøs overbevisning.
- Kirken bør være med til at sikre alle menneskers mulighed for religionsudøvelse, herunder mennesker med en anden trosopfattelse.
- Kirken bør være med til at skabe muligheder for samtale, dialog og fælles handling på tværs af religiøs overbevisning og praksis.
- Kirken bør aktivt støtte særligt sårbare og stigmatiserede migrantgrupper som ofre for menneskehandel, romaer og HIV-smittede med etnisk minoritetsbaggrund.

7 Familiens enhed

■ Det er i samfundets interesse, at migranter kan leve sammen med deres nærmeste familie, og at splittede familier genforenes.

Familie og ægteskab er en del af Guds ordning for menneskelivet. Derfor er muligheden for at leve sammen med ægtefælle og børn væsentlig for menneskers trivsel. Adskillelse fra og bekymring for familiemedlemmer, der lever under usikre forhold i et andet land, kan modvirke integration. Derfor er anerkendelse af menneskers samhørighed med deres nærmeste familie vigtig for samfundets stabilitet.

DERFOR MENER VI:

- om aktuel lovgivning i forhold til asyl, indvandring og integration

- Modtagerlandets anerkendelse af familiesammenholdets betydning fremmer migranternes trivsel.
- Familiesammenføring kan fremme integration - også når begge ægtefæller er født i udlandet.
- Ingen bør kunne tvinges til at gifte sig mod sin vilje, men et arrangeret ægteskab er ikke nødvendigvis et tvangsægteskab.
- Familiens enhed bør respekteres ved alle afgørelser om opholdstilladelse.
- Splittede familier skal have mulighed for at genforenes.
- Nære slægtninge til mennesker, der bor i Danmark, bør have mulighed for at få besøgsvisum.
- Hvor muligheden er til stede, bør flygtninge kunne besøge familien i hjemlandet, uden at deres oprindelige asylmotiv drages i tvivl.

"Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød."

1. Mosebog 2,24

"Familien er samfundets naturlige og fundamentale enhedsgruppe og har krav på samfundets og statens beskyttelse."

Artikel 16 i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne

8

En tryk barndom

**"Den, der tager imod
sådan et barn
i mit navn,
tager imod mig."**

Matt. 18,5

**"Deltagerstaterne skal
sikre, at barnet ikke
adskilles fra sine for-
ældre mod deres vilje,
undtagen når ...
en sådan adskillelse
er nødvendig af hensyn
til barnets tarv."**

*Fra artikel 9 i FN's Konvention
om Barnets Rettigheder*

■ Alle børn har ret til en barndom i tryk og værdighed uanset forældrenes opholdsstatus.

I den kristne tro har børn en særlig status. Barnets sårbarhed kalder på fællesskabets omsorg og beskyttelse og pålægger det omgivende samfund et særligt ansvar. I Det Gamle Testamente nævnes børn, der har mistet den ene eller begge forældre, som en gruppe, der i særlig grad er under Guds omsorg.

DERFOR MENER VI:

- om aktuel lovgivning i forhold til asyl, indvandring og integration

- Barnets tarv bør veje meget tungt ved afgørelse af børnefamiliers asylsager.
- Der bør være en øvre grænse for, hvor stor en del af barndommen, et barn må tilbringe på danske asylcentre.
- Alle børn bør have ret til skolegang uanset forældrenes opholdsstatus.
- Asylbørn, der opholder sig i Danmark i længere tid, bør have mulighed for undervisning på folkeskoleniveau.
- Børn må ikke bruges som tolke for deres forældre i svære samtaler.

9 Ordenes magt

■ **Ord kan skabe hvad de nævner. Derfor skal vi være bevidste om, hvordan vi omtaler migranter, og undgå nedsættende, misvisende og generaliserende sprogbrug.**

I de bibelske tekster understreges det gentagne gange, at kristne skal være bevidste om deres sprogbrug. I omtale af flygtninge, indvandrere og asylansøgere bør vi undgå ordvalg, der appellerer til frygt snarere end til eftertanke og handling - både i offentlig og privat tale. Som kirke og enkeltpersoner skal vi give stemme til sårbare og udsatte grupper og tale deres sag.

DERFOR MENER VI:

- om *aktuel lovgivning i forhold til asyl, indvandring og integration*

- Intet menneske er illegalt. Derfor bør ordet *illegal* ikke bruges om mennesker, der opholder sig i et land uden gyldigt opholdsgrundlag. Det er hverken korrekt eller passende sprogbrug.
- Der bør skelnes mellem flygtninge (ufrivillige migranter) og indvandrere (frivillige migranter) i den offentlige debat.
- Det er uredeligt at sammenligne det bedste i vores egen kultur og religion med det værste i andres, eller at sammenligne egne idealer med andres praksis.
- Alle har ansvar for at modvirke diskrimination og racisme ved at sprede faktaviden om migranter, deres religion, bevæggrunde og levevilkår og undlade at tale om "dem" og "os".
- Alle har ansvar for at modsige fordomsfulde rygter og generaliserende udsagn om migranter, som vi ikke selv ville finde os i.

- om *kirkens ansvar og praksis*

- Kirken bør skabe gode rammer for åben samtale om migration, hvor alle parter høres, og hvor frygt og usikkerhed hos alle parter tages alvorligt.
- Kirken bør give rum for, at migranter kan fortælle deres livshistorier.

"Du må ikke vidne falsk mod din næste."

5. Mosebog 5,20

*"Tænk på,
at den mindste ild
kan sætte den største
skov i brand;
også tungen er en ild."*

Jakobsbrevet 3,5-6

10 Globalt ansvar

"Herren jeres Gud ... skaffer den faderløse og enken ret og elsker den fremmede og giver ham føde og klæder."

5. Mosebog 10,18

"Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem."

Matt. 7,12 - Den gyldne regel

■ **Et lands ansvar for egne statsborgere må ikke stå i vejen for det globale medansvar for at migranter til enhver tid behandles værdigt og respektfuldt.**

Gud elsker den fremmede. Pligten til at vise gæstfrihed kan ikke begrænses til privatlivets sfære men har også konsekvenser for de love og samfundsmæssige strukturer, der regulerer migranternes adgang til vores land og integration i vores samfund. Vi må ikke med vores lovgivning hindre mennesker med et reelt behov for beskyttelse i at søge asyl hos os. Vores velstand og økonomiske ressourcer forpligter os til at tage imod migranter og giver os en særlig mulighed for at hjælpe mennesker i nød.

DERFOR MENER VI:

- Vi har alle medansvar for at afhjælpe den globale ulighed.
- Vi har alle medansvar for at fremme bæredygtig verdenshandel.
- Vi har alle medansvar for at afhjælpe andre forhold, der får mennesker til at emigrere under usikre og ofte livstruende vilkår.
- Gennem international bistand skal vi arbejde for en bedre verden, hvor mennesker ikke behøver at flygte.

Til refleksion

Spørgsmål – til samtale og eftertanke

- 1 Hvorfor skal kirken engagere sig i mødet med flygtninge, indvandrere og asylansøgere?
- 2 Har kirken noget at sige om *de fremmede*?
Hvis ja - hvad skal kirken sige?
- 3 Hvad er kirkens budskab til migranter, og hvordan kan dette budskab formidles?
- 4 Den barmhjertige samaritaner er fortællingen om en fremmed, der på jødisk jord udfører en barmhjertighedshandling mod en jøde. Giv aktuelle eksempler på, hvordan migranter kan være til velsignelse i deres nye land.
- 5 "Glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæstfrie har nogle uden selv at vide det haft engle som gæster." (Heb. 13,2).
Hvad betyder pligten til at vise gæstfrihed i en globaliseret verden?
Er der grænser for gæstfrihed – i privatlivet, i kirken og på samfundsplan?
- 6 Giv eksempler på fordomsfulde udtalelser i dagspressen om flygtninge, indvandrere eller asylansøgere. Drøft jeres reaktioner, hvis disse fordomme fremføres af (a) en kollega i kantinen (b) et familiemedlem til en fest (c) en kirkegænger over kirkekaffen.

Case stories – til samtale og eftertanke

- 1 Under Anden Verdenskrig handlede kirkens folk i civil ulydighed, da de skjulte jødiske flygtninge i Gilleleje Kirke, inden de blev sejlet illegalt til Sverige. I dag er dette eksempel ukontroversielt. Hvordan skal vi forholde os til aktuelle eksempler på flygtninge, der søger tilflugt i en kirke? Ud fra hvilke kriterier kan det afgøres, om der virkelig er tale om en undtagelsestilstand?
- 2 En iransk asylansøger henvender sig til en præst og beder om at blive døbt. Der er ingen tvivl om, at dåben vil øge risikoen for forfølgelse ved tilbagevenden til hjemlandet og dermed måske også øge chancen for at få asyl i Danmark. Skal præsten afslå at døbe iraneren eller stille særlige betingelser? Er det en menneskeret at kunne skifte religion på et hvilket som helst tidspunkt?
- 3 Et menighedsråd skal ansætte en ny sognemedhjælper med børn og unge som særligt ansvarsområde. I sognet bor der mange tyrkiske og somaliske børnefamilier, der er muslimer. De har ingen kontakt med kirken. Der bor også mange danske familier, som heller ikke har kontakt med kirken. Hvordan skal menighedsrådet prioritere sognemedhjælperens opgaver?
- 4 En afrikaner kommer ind på kirkekontoret og fortæller, at han er præst for en menighed på 20 vestafrikanere. Ifølge ham tilhører afrikanerne ikke noget bestemt kirkesamfund. De har et stykke tid holdt gudstjeneste hjemme i hans lejlighed, men nu er de blevet så mange, at naboerne klager over støjen. Han spørger, om menigheden må låne et lokale i kirken søndag eftermiddag. Hvordan skal kirken forholde sig?

Hvem er vi?

Dette dokument er udarbejdet af ansatte og frivillige fra Apostelkirken, Mødestedet Vesterbro og Tværkulturelt Center.

Apostelkirken

Saxogade 13
1662 København V
Tlf. 33 22 02 37
nielsnymann@yahoo.com
www.apostelkirken.dk

Mødestedet

Kirkens arbejde blandt indvandrere og flygtninge på Vesterbro
Valdemarsgade 14, 3.sal
1665 København V
Tlf. 33 21 27 03
moedested@danmission.dk
www.danmission.dk

Tværkulturelt Center

Netværk af 160 folkekirkesogne, migrantmenigheder, kirkelige organisationer og mødesteder m.fl.
Ryesgade 68 C
2100 København Ø
Tlf. 35 36 65 35
info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

© Sieger Köder: "Ihr habt mir zu essen gegeben"

Kirke og migration

10 principper for kirkeligt engagement vedrørende asyl, indvandring og integration

Har kirken noget at sige om *de fremmede* – flygtninge, indvandrere og asylansøgere? Hvis det kristne værdigrundlag skal have aktualitet i en globaliseret verden, må svaret nødvendigvis være ja. Men at formulere *hvad* den så skal sige er en opgave, som udover engagement og lidenskab også kræver troens eftertanke og refleksion.

Formålet med denne udgivelse er ikke at bidrage til den polariserede kirkelige debat om flygtninge og indvandrere. I stedet ønsker vi at tage et skridt tilbage og spørge til den teologiske begrundelse for, at kirken skal engagere sig, samt afsøge nogle af de dilemmaer, der uvægerligt følger med et sådant engagement.

Det er vores håb, at vores tanker vil vække til eftertanke og bidrage til en afklaring af det teologiske mandat, vi som kirke handler på, når vi engagerer os i spørgsmål vedrørende asyl, indvandring og integration.

De 10 principper perspektiveres kort teologisk og aktuelt med eksempler på, hvad de kunne betyde i forhold til aktuel lovgivning og i forhold til kirkens ansvar og praksis.

